

பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டே
தயிரிலக்கியத்தின் முக்கிய
வோக்குவர்

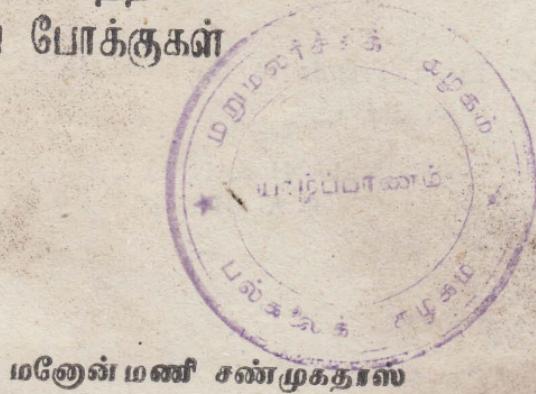
மனேனமனி சங்கமகதாஸ்

1978, மார்ச் 31

பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டுத்
தமிழிலக்கியத்தின்
முக்கிய போக்குகள்

2.99

மனோன் மணி சண்முகதாஸ்

1978 மார்ச், 31

Title: Main Trends in the Nineteenth Century Tamil
Literature.

Author: MANONMANI SANMUGADAS
B. A. (Hons.)

முன் நுரை

பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டுத் தமிழிலக்கியத்தின் முக்கிய போக்குகள் பற்றி இலங்கைப் பல்கலைக்கழக யாழ்ப்பானை வளாகத் தமிழ்த்துறையினர் மாதந்தோறும் நடத்தி வரும் பட்டப்பிள் படிப்பு மாணவர்க்கான கருத்தரங்கிலே ஆய்வுக் கட்டுரையொன்று படிக்கும்படி என்னைப் பணித்தனர். அங்கு படிக்கப்பட்ட இக்கட்டுரை யைச் சிறு நாலாக ஆசிகும் முயற்சியிலே ஜக்கிய தீபம் பெரிதும் உதவியது. ஜக்கிய தீபத்திலே தொடர்ச்சியாக ஐந்து இதழ்களிலே இக்கட்டுரை வெளியாகியது. இம் முயற்சியில் உதவி நல்கிய திரு. ஏ. ஜே. கனரத்தினுக்கும், ஜக்கிய தீபம் ஆசிரியர் திரு. நவாலியூர் நடேசனுக்கும் என் நன்றி உரித்தாகுக.

ம. ச.

முத்துத்தகம்பி வித்தியாலயம்,
திருநெல்வேலி,
யாழ்ப்பாணம்.

19ம் நூற்றுண்டுத் தமிழிலக்கியத்தின் முக்கிய போக்குகள்

தமிழிலக்கிய வரலாற்றுக் காலப்பிரிவுகளிலே 19-ம் நூற்றுண்டினைத் தனியான ஒரு காலப்பிரிவாக்கி அக்காலத்தில் தமிழிலக்கியத்தின் வளர்ச்சியைக் கணிப்பது இன்று பல்வேறு வகையில் வளர்ந்து பொருத்தமுடைத் தாயுள்ளது. இந்நூற்றுண்டில் தமிழிலக்கியத்தின் போக்கு ஏனைய நூற்றுண்டுகளைவிட வேறுபட்டமைந்ததும். அதற்கான காரணங்களை எடுத்துக்காட்டி அப்போக்குகளின் முக்கியத்துவத்தினை நிறுவுவதும் இக்கட்டுரையினது கடமையாகின்றது. ஒரு காலகட்டத்து இலக்கியத்தின் போக்கினை வளர்ப்பதற்கும், மாற்றுவதற்கும் அக்காலத்துச் சூழல் உதவிவந்துள்ளது. இந்தியதிக்கியையப் 19-ம் நூற்றுண்டிலும் தோன்றிய இலக்கியங்களின் போக்கினை அக்காலச் சூழல் வளர்த்துவிடுள்ளது. இக்காரணத்தால் அக்கால இலக்கியங்கள் ஏனைய காலத்து இலக்க

கியங்களோடு ஒப்பிடும் போது தனியான காலப்பகுப்புக்குள் இலகுவில் வந்து அடங்குவனவாகவும் ஏனையகாலப்பகுதி இலக்கியங்களைவிட முக்கியமான சில போக்குகளைக் கொண்டனவாகவும் காணப்படுகின்றன.

அக்காலத்துச் சூழ்நிலை என்னும்போது தமிழ் நாட்டிலே இருந்த சூழ்நிலையைனவிட வேறு அந்திய நாட்டுச் சூழ்நிலைகளும் இக்கால இலக்கியத்தினைப் பாதித்துள்ளனம் பெறப்படுகின்றது. அரசியற் சூழ்நிலைகளும், வாழ்க்கைச் சூழ்நிலைகளும், சமயச் சூழ்நிலைகளும், மேஜ்நாட்டுத் தொடர்புகளும் இக்காலத்து இலக்கியத்தின் முக்கியபோக்குகளைக் கணித்துக்கொள்ளப் பெறிதும் உதவிநிற்கின்றன. இதனால் இச் சூழ்நிலைகளைப்பற்றிச் சுருக்கமாகவேனும் அறியவேண்டுவதவசியமாகின்றது.

அரசியல் சூழ்நிலை :

19-ம் நூற்றுண்டில் தமிழ் நாட்டின் அரசியல் நிலைமை முன்னே.. நூற்றுண்டுகளை விட வேறுபட்டிருந்ததென்ன வாம். கி பி 16-ம், 17-ம், 18-ம் நூற்றுண்டுகளில் அரசியல் நிலையிற் குழப்பமே காணப்பட்டது. சிற்றரசர்களும், குறுநிலமன்றர்களும் நாட்டைச் சிறுதுண்டுகளாகக் கூண்டு வந்தனர். இவர்களைப் பாளையக்காரர் என்பர் இந்நிலையில் அந்தியரான விஜயநார் அரசர்களும் பின்னர் முகம்மதியர், மராட்டியர் போன்றேரும் தமிழ் நாட்டாட்சியினைக் கைப்பற்றி ஆண்டனர். இதனால் நாட்டில் அமைதியின்மையே நிலவியது. இந்த நிலையில் மேலை நாட்டவரான போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், பிரஞ்சுக்காரர், ஆங்கிலேயர் என்னும் பலர் “கும்பினி” என்னும் வணிகக்குழுக்களை அமைத்துக் கொண்டு தமிழ் நாட்டில் வாணிகம் செய்யத் தொடங்கினர். இந்த வணிகக்குழுவினர் அக்காலத்தில் நாட்டிலே நிலவியசன்னைகளையும் குழப்பங்களையும் பயன்படுத்தித் தாமே ஆட்சியைக் கைப்பற்ற என்னைங் கொண்டனர். இது

ஞால் இவர்களிடையே மோதல்கள் ஏற்பட்டன. இந்த மோதல் களில் போர்த்துக்கேயரும் ஒவ்வாந்தரும் வலிமை குன்றவே ஆங்கிலேயர் ஆட்சியைக்கைப்பற்றிக்கொண்டனர். இதுவே 19-ம் நூற்றுண்டின் தொடக்க அரசியற் குழலாகும். சின்னபின்னமாகச் சிதறுண்டுகிடந்த நாட்டினே அரசியலடிப்படையில் ஒன்றிணைத்துக் குழப்பங்களை அடக்கி ஆங்கிலேயர் நாட்டில் அமைதியையும் ஒழுங்கினையும் நிலைநாட்டினர். இந்நூற்றுண்டு முற்பத்திகளில் இவ்வழைமதி பூரணமாக ஏற்படாவிட்டாலும் பிர்பகுதிகளில் ஏற்பட்டதென்னாம். அன்றியும் ஆங்கில ஆட்சியினால் நாட்டுமொழியும் போற்றப்பட்டதனால் இது இலக்கியவளர்ச்சிக்கு வாய்ப்பளித்தது.’

வாழ்க்கைச்

சூழ்நிலை :

அமைதியான அரசியல் காரணமாகச் சமூக வாழ்க்கையிலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. போரும் குழப்பமுராக இருந்த நிலையை விட இந்த நிலையில் மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்பட

தது. இதைவிடச் சில புதிய வசதிகளாகத் தபால் தந் திச் சேவையும் மக்களுக்குக் கிடைத்தது. இதனால் மற்றவர்களோடு முன்னைய காலங்களைவிட மக்கள் தொடர்பு கொள்ளச் சந்தர்ப்பமேற்பட்டது. இந்தத் தொடர்பு அவர்கள் சமூக வாழ்வில் பல திருப்பங்களை ஏற்படுத்தியது. முக்கியமாக அவர்களது கல்வியறிவு வளர்வதற்குத் தக்க தருணமாகவும் அனமந்தது. இதன் மூலம் பல பழைய சமூக மரபுகளும் உடையத் தொடங்கின. ஆங்கிலமக்களது தொடர்பினால் மக்களிடையே வாழ்க்கை நிலையிலும் பழக்கமுக்கங்களிலும் பாரிய மாற்றங்கள் ஏற்படலாயின. இவை அக்காலத்தில் தோண்றிய இலக்கியங்களிலும் வந்து படியத் தொடங்கின. இதனால் ஏனைய இலக்கியகாலப்பிரிவு களிற்கேண்றிய இலக்கியங்களிற்கும் இக்காலப்பகுதியிற்கேண்றிய இலக்கியங்களுக்கும் போக்கிலேகுறிப்பிடத்தக்க வேறுபாட்டை நாம் காண்பதற்கு இவ்வாழ்க்கைச் சூழல் காரணமாயமைந்ததெனலாம்,

சமயச் சூழ்நிலை :

19-ம் நூற்றுண்டுக்கு முன்னரே தமிழ் நாட்டில் வேற்றுமதங்கள் வந்து சேர்ந்து விட்டன. எனினும் 19-ம் நூற்றுண்டின் இறுதிவரை சமயப் பூசல் நிலையது மேனுட்டார் ஆட்சி தமிழ் நாட்டில் ஏற்படும்வரையில் மேனுட்டு வணிகரும் மதபோதகர்களும் தமிழ் நாட்டோடு பெரிதும் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர் வணிகர்கள் சௌக்கலம் சேர்ப்பதிலேயே தமது கருத்தைச் செலுத்த கிறிஸ்தவ மதத்தினைப் பரப்புவதையே மதபோதகர்கள் தமது முக்கிய சூறிக்கோளாகக் கொண்டனர். இந்துமதம் குறைக்கறப்பட்டதும் இந்துக்கள் பலர் மதமாற்றம் செய்யப்பட்டதும் இந்துக்களை விழிப்படையச் செய்தன. பாரதசமுதாயத்தை அரசியற்றுறையில் மட்டுமன்றி ஆன மீகத்துறையிலும் அடிமையாகுத்தி ஆள முயன்றனர். பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்தியக்கொம்பனியார் தம் மவர்களான கிறிஸ்தவ மின்னரிமாரைக் கொண்டு பாரதத்தின் மிகப் பழையான கலாசாரத்தினமீது தீட்டமிட்டுத் தாக்குதல் நடத்தினர். ஆனால் முழு

தான வெற்றியை அவர்கள் பெறமுடியாமல் போனு லும் ஒரு ஆஸ்மீக எழுச்சி 19-ம் நூற்றுண்டில் எழு வதற்கு அது காரணமா யிற்று. இது இலக்கியங்களின் போக்கிலையும் மாற்ற யமைத்ததெல்லாம்.

உரைநடைப்

பாங்கான

இலக்கியங்கள் :

19-ம் நூற்றுண்டின் தமிழிலக்கியத்தின் முக்கிய போக்குகளில் முதலிடம் வகிப்பது உரைநடைப் பாங்கான இலக்கியங்களாகும். ஐரோப்பியர்து வருகையால் தமிழ் நாட்டில் ஏற்பட்ட தலையாய் நன்மை முதன் முதலாகத் தமிழில் அச்சுக்கூட்டத்தை நிறுவிப்பல உரைநடை நூல்களை அச்சிட்டு வெளியிட்டமையாகும். “இந்திய மொழி களுள் முதன் முதலாக உரைநடை நூல் தோன்றிய பெருமை தமிழ் மொழி யையேசாரும்”³(வெங்கடசாமி, “கிறிஸ்தவமும் தமிழமும்”) இன்றையத் தமிழ் உரைநடையின் தந்தையாகப் போற்றப்படுகின்ற வீரமாழுளிவருக்கு முன்னரேபலர் தமிழ் மொழிக்குத் தொண்டாற்றியுள்ளனர். எனி

ஞும் 19-ம் நூற்றுண்டில் நாட்டில் அமைதியும் ஒழுங்கும் நிலைபெறவே மிக்க வலுவான ஆங்கில ஆட்சிவளரத் தொடங்கியது. இந்த நூற்றுண்டில் அரசியலாரும் கிறிஸ்தவ மதகுருமாரும் நாடு முழுவதும் பல்கலைக்கழையும் பாடசாலைகளையும் நிறுவினர். ஐரோப்பிய முறைப்படி மாணவர்களுக்குப் பல பாடங்களையும் கற்பித்தனர். பல உரைநடைப் புத்தகங்களையும் எழுதி வெளியிட்டனர். இவ்வாறு உரைநடை தீவிரமான, வளர்ச்சியினை இக்காலத்திலைடைவதற்குப் புது வேறு காரணங்களைக் குறிப்பிடலாம். இவற்றுள் முக்கியமாக அச்சுயந்திரமதான் குறிப்பிடத்தக்கது. 19-ம் நூற்றுண்டில் அச்சுப்புத்தகங்கள் ஏராளமாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. ஏனெனில் அச்சமயம் மிஷனரி மார் தமிழ் நாட்டிற் பல இடங்களிற் சபைகளை நிறுவி முழுமுரமாகச் சமயத்தொண்டாற்றி வந்தனர். முன்னேய நூற்றுண்டுகளைவிட ஏராளமான பாடசாலைகள் இந்தநூற்றுண்டில் நிறுவப்பட்டன. கிறிஸ்தவர்கள் மட்டுமன்றி ஏனைய இந்துக்கள் முகம்மதியர்களும் கூடத் தத்தமது மதத்

நீண்ப் பரப்புவதற் காகப்
புத்தகங்களைப் புதியன
வாக அச்சிட்டு வெளியேற்
றியதும் இக்காலத்திற்
ருன். இப்புத்தகங்களை
விடத் தினசரி, வாரப்பத்
திரிசைஞம் இந்த நூற்று
ஆண்டுதோன் ஏற்பட்ட
ன. இவற்றிற்கெல்லாம்
மேலாக இந்தியர் அச்சை
யந்திரம் வைத்திருக்கக்
கூடாதென்றிருந்த தடை
1835-ம் ஆண்டு நீக்கப்பட்ட
தடு.4 (வெங்கட சாமி,
'கிறிஸ்கவமும் தமிழும்')
இதனால் அச்கக்கூடங்கள்
பல்கிப் பெருகின.

இவ்வாறு அச்சயந்திரம்
காரணமாக உரைநடைப்
புத்தகங்கள் வெளி வந்தா
லும் வேறு சில காரணங்க
ஞம் இவ்வளர்ச்சியினைத்
துரிதப்படுத்தின. 'சென்
னைக் கல்விச்சபை', 'செ
ன்னைப் பாடசாலைப் புத்த
கச்சங்கம்' 'தென்னிந்த
சிய கிறிஸ்தவ பாடசாலைப்
புத்தகச் சங்கம்', 'ஆசிய
சங்கங்கம்' முதலிய சங்க
ங்களின் உழைப்பினாலும்
அதிகமான அச்கப்புத்த
கங்கள் வெளிவந்தன.
சென்னைக் கல்விச் சங்கம்
பற்றிமயிலை சீனி, வெங்கட
சாமி அவர்கள் தபது 19-#
நூற்றுஆண்டில் தமிழிலக்கியம் என்னும் நூலில் வரு
மாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

"அரசாங்க ஊழியம்
செய்வதன் பொருட்டு
இங்கிலாந்து தேசத்திலில்
ருந்து நமது நாட்டுக்கு
வந்த ஆங்கிலேயர் இந்த
நாட்டு மொழி களிற்
பயிற்சி பெறுவதற்காக
இந்தச் சங்கம் அமைக்க
பெப்பட்டது. அக்காலத்
திலகமந்திருந்த சென்னை
மாகாணத்தில் தமிழ்,
தெலுங்கு, கன்னடம்
முதலிய மொழி கள்
பேசப்பட்ட நாடுகள்
அடங்கியிருந்தன. இம்
மொழிகள் மழங்கும்
நாடுகளில் அரசாங்க
உத்தியோகத் தராக
இருக்கும் ஆங்கிலேய
கயர்தர அதி காரி கள்
ஒரளவு இந்த மொழி
களை அறிந்திருக்க வேண்டும் என்றிருந்தபடியால்
அவர்கள் இந்த மொழி
களைக் கற்பகதற்கு வாய்ப்
பாக இச்சங்கம் அரசாங்கத்தாரால் நிறுவப்பட்டது.
இச்சங்கத்தின் சார்பில் அச்சயந்திரசாலையும் புத்தக விற்பனை நிலையமும் நூல் நிலையமும் அமைந்திருந்தன."⁵

இச்சங்கம் வெளியிட்டத
தமிழ்நூல்கள் பஞ்சதந்திரக்
கதை, கதாமஞ்சரி, மிருநு
சந்திரிகை, தமிழ்ஹரிச்சவடி
நெந்தமீழ் இலக்கணம்,

வால்மீகி ராமாயணம், நீதி நெறிவிளக்கம், திருவள்ளு வர் குறள், நாலடி நானூறு, திலக்கண வினாவிடை, பட்டப்பார்த்தங்கு, எல்லில்குருள் ஒருபத்திரத்திரட்டு என்பன.

இவற்றுள் ஒரு பத்திரத் திரட்டு என்னும் நூல் பற்றிய குறிப்பொன்றைக் கூற வேண்டியது வசியமாகும். ஆன்றிய (Andreu Rabel-san என்பவரால் 1834-ல் எழுதி அச்சிடப்பட்டது) தநூவில் கணதகள், மனு முதலியன் எழுத வேண்டிய முறைகள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. தமிழில் வழங்கிய அரபுச்சொற்கள், பாரசீகமொழிச்சொற்கள், இந்துஸ்தானி சொற்கள் முதலியவைகளையும் கூறுகிறார். இது 19-ம் நூற்றுண்டின் இறுதியில் வளர்ச்சி யண் ந்த விமர்சனத்துறையின் ஆரம்பக்கட்டமென்று கொள்ளலாம்.

ஆசிய சங்கம் 18-ம் நூற்றுண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட போதும் அச்சங்கத்தின் வளர்ச்சியால் சாசன எழுத்து, பழும்பொருள் பற்றிய ஆய்வு நூல்கள் வெளியிடப்பட்டன. 19-ம் நூற்றுண்டில் “தென்னி ந்தியச் சாசனங்கள்,” “இந்தியச் சாசனங்கள்,” “இந்தியப் பழஞ்செய்திக்” என்ப பெய

ருள்ள வெளியீடுகள் வெளிவந்தன. இந்த வெளியீடுகளில் எனைய இந்தியமொழி களின் சாசனங்களும் வரலாறு களும் இடம் பெற்றுபோவலே தமிழ்ச் சாசனங்களும் வரலாறுகளும் இடம் பெற்றுத் தமிழகத்தின் வரலாறு, கலை, நாகரிகம் முதலியவற்றைப் பற்றி ஆராயப்பெற்றன. இவ்வாய்வுணர்வு இலக்கியங்களிலும் பின்னர் வந்த மைந்தமைபற்றிப் பின்னர்க் குறிப்பிடுவாம்.

19-ம் நூற்றுண்டில் உரை நடைப்பாங்கான இலக்கியங்கள் தோன்றுவதற்குரிய இன்னெலூரு காரணமாக கல்வி முறை யிலேற்பட்ட மாற்றத்தினைக் குறிப்பிடலாம். இக்காலத்தில் பாதி ரிமாரும், மிஷனரிமாரும் கிறிஸ்து மதத்தைப் பரவச் செய்யும் கருத்தோடு கல்வி வளர்ச்சியில் ஈடுபட்டனர். இதனால் புதிய தலை முறையில் தமிழக் கல்வி வளரத் தொடங்கியது. கிறிஸ்து மதத்தைப் பரப்புதலே அவர்களது அடிப்படையான நோக்கமாக விருந்தபோதும் அவர்கள் செய்த கல்வி தொண்டினால் தமிழிலக்கிய வளர்ச்சியில் குறிப்பிடத்தக்க சில

மாற்றங்க னேற்பட்டது
மையே.

இக்காலத்திலே பள்ளிக் கூடங்களிலே மேல்நாட்டு முறைப்படி கல்வி கற்கப் பட்டது. கிறிஸ்துவப் பாதி ரிமார்க்களே இக்கல்வியிலைப் புகட்டி வந்தனர். ஆண்களுக்கு மட்டுமன்றிப் பெண்களுக்கும் பாடசாலைகள் பல அமைக்கப்பட்டன. பழைய மடாலயக் கல்வி முறை மாறிப் புதிய கல்வி முறை ஆரம்பமாகியது பூ கோஸம், சரித்திரம, இயற் கைப்பாடம் முதலிய பல பாடங்களும் கற்பிக்கப்பட்டன. இந்தப் பாட சம்பந்தமான நூல்களைத் தமிழிலே எழுதி வெளியிட்டனர்.

“சென்ற நாற்றுண்டின் பிற்பகுதியில் ஆங்கிலக் கல்வி தமிழ் நாட்டில் பரவத் தொடங்கிறது. இதன் பயனாக ஆங்கிலம் கற்ற தமிழரினர்கள் பல் வேறு வழிகளில் தமிழ்ப் பணி செய்ய முற்பட்டனர். வசன நூல்கள், நாடகங்கள், விஞ்ஞான சாஸ்திர நூல்கள் முதலி யவற்றை அவ்வத்துறையில் தகுதியுடையவர்கள் இயற்றி வந்தனர். சிவர் பழைய இலக்கண இலக்கியங்களைத் தேடி அச்சிற் பதிப்பித்து பண்டைத்

தமிழறிவைப் பரப்பி அர்.”⁶

என்ற பேராசிரியர் எஸ். வையாபுரி பிள்ளையவர்களது கூற்று இக்கல்வித்துறையில் ஏற்பட்ட மாற்றம் 19-ம் நூற்றுண்டுத் தமிழிலக்கியத் தின் முக்கிய போக்குவருக்கும் காரணமாயமெந்த தைக் காட்டி நிற்கிறது.

இக்கல்வித்துறை மாற்றத்திற்கும் அக்காலத்திற்காணப்பட்ட சமய நிலைக்கும் முக்கிய தொடர்பிருந்தது. குறிப்பாக இங்கு ஈழத்தைப் பொறுத்த வரையில் கல்வியைக் கற்புதற்காகக் கிறிஸ்துவ சமயத்தைத் தழுவ வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. பொருளாதாரக் காரணங்களுக்காக, வேலைவாய்ப்புக்களுக்காக ஈழத்தவர் பலர் ஆங்கிலக் கல்வியை விரும்பி ணர் அவர்கள் அக்கல்வியைக் கற்பதற்குக் கிறிஸ்துவமற்போதகர்களை நாடவேண்டியிருந்தது. இதனாலவர்கள் மதம் மாறவேண்டிய சூழ்நிலைக்குள் தள்ளப்பட்டார்கள். கிறிஸ்துவமதபோதகர்களும் குறிப்பாக வறிய மக்களிடம் சலபாமாக மதமாற்றத்தைப் புகுத்தினர். மக்களும் அத்தகைய போதனைகளில்

மயங்கி மன்றத்துமாறிக் கொண்டிருந்த காலத்தில் சமயப் பாதுகாவலரான நாவலர் ஈழத்தில் 19-ம் நாற்றுண்டில் தோன்றினார். இதனால் ஈழத்தின் சமய நிலையில் மாற்றமேற்பட்டதுடன் இலக்கியத்திலும் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களேற்பட்டன. இதுபற்றிப் பின்னர்க் குறிப்பிடுவாம்.

மேற்கூறிய காரணங்கள் ஓரளவு எமக்குப் 19-ம் நாற்றுண்டின் உரைநடைப் பாங்கான இலக்கியங்கள் தோன்ற வேண்டியதன் ஆவசியத்தைக் காட்டி நிற்கின்றன. எனினும் இந்த இலக்கியங்களின் முக்கிய போக்குகளைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்வதற்கு அக்காலத்துச் சில இலக்கிய கர்த்தாக்களின் படைப்புக்களை ஆராய்வேண்டுவதவியமாகும். அவர்களின் படைப்புக்களின் தனித்துவங்கள் சில அத்தகைய முக்கிய போக்குகளைக் கோடி காட்டுவனவாக அமைந்துள்ளன. புதிய சில இலக்கிய வடிவங்கள் இக்காலத்துக்குரிய முக்கிய போக்குகளாகக் காணப்படுகின்றன என்றாலும்.

புதிய இலக்கிய வடிவங்கள் :

19ம் நூற்றுண்டுப் புதிய இலக்கிய வடிவங்களிலே முக்கியமாக நாவல் நாடகம், கவிதை என்பவற்றைக் குறிப்பிடுவாம். மேல்நாட்டவரது வருகையால் இவ்வடிவங்கள் தமிழிலக்கியத்தில் வந்தமைந்தன என்ற பரவலான கருத்துப் பலரிடையேயும் நிலவிய போதும் 19ம் நாற்றுண்டு எவ்வாறு அவை தோன்றுவதற்குக் காரணமான தென்பதனை ஆராய்ம்போது அதுவே இந்த நாற்றுண்டின் இலக்கியத்தின் முக்கிய போக்காக இருப்பதனைக் காண முடிகிறது.

“1806ல் வேலூர்ச் சிப்பாய்ப் புரட்சி முடிந்து 1906ல் தூத்துக்குடி சுதேசிக் கிளர்ச்சி தோன்றுவதற்கு இடையில் உள்ள ஒரு நாற்றுண்டு காலத்தை இந்தியதேசிய ஒருமைப்பாடு மலர்ந்த காலமெனலாம். அந்தக் காலத்தில் தமிழ் மொழி உள்ளிட்ட பிரதேச மொழி ஒவ்வொன்றும் மறுமலர்ச்சியடைந்தன. இதற்குக் காரணம் பாரததேசம் முழுவதிலும் ஏக காலத்தில் கட்டு

வான் கலாசார எழுத்
 சியே எனலாம்' 7
 என்ற கருத்தொன்றினை
 இங்கு இணைத்துப் பார்க்கு
 மிடத்து இவ்விலக்கிய வடிப்
 பங்களினது தோற்றுத்
 துக்கும் இதற்கும் நெருங்கிய
 தொடர்பு இருப்பதைக் காண முடிகிறது.
 இந்தியர்கள் சமூக வழிப்
 பட்ட கலாசார ஒருமைப்
 பாடு ஒன்றை எதிர்பார்த்து
 துக்கொண்டிருந்த வேலையது.
 ஆன்கீர்த்தியிலே
 இந்து சமுதாயத்தினர் ஒற்றுமைப்பட வேண்டியதவசியமாயிருந்தது.
 அவர்களுள்ளே நீண்டகாலமாக நிலவி வந்த சாதி, மத,
 குல வேறுபாடுகளை அகற்ற வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. இத்தேவையை நிறைவேற்றிய வதற்காக கவேதோன்றியவராக விளங்கி அர் இராமலிங்க சுவாமிகள். இவர் இளம் பருவத்திலே சுசவசமயத்தில் ஆழந்த நம்பிக்கை கொண்டவராக இருந்தவர். புராண, இதிகாசங்களை நன்கு பயின்றவர். சமயத்திலே நம்பிக்கை கொண்டு பல்லாயிரம் பாடல்கள் பாடியவர். இப்பாடல்கள் ஜூந்து திருப்பறைகளாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் நாள்டைவில் அவரது சமய நம்பிக்கைகள்

தளரச் சமயப்பற்று மழிந்தது சமய பேதமற்ற மனித சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்ற ஆவல் அவர் உள்ளத்தில் எழுந்தது. இவ்வளக்கியில் இவரியற்றிய கவிதைகள் ஆரை திருமுறைகளாகத் தொகுக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டன. இதனால் சமயத் துறையிலே அவர் பலரது வெறுப்புக்காளானார். என்னை நூற்று பாடல்களை இயற்றி மக்கள் மத்தியிலே புரட்சிக் கொள்கைகளை ஊன்றினார். அப் பாடல்கள் தேசிய ஒருமைப்பாட்டினை வற்புறுத்துவனவாக இருந்தன.

“ஓத்தாரும் உயர்ந்தாரும்
 தாழ்ந்தாரும் எவரும்
 ஒருமை உளராகி உலகியல்
 நடாத்தவேண்டும்’”

“இச்சாதி சமய விதற்பங்க
 கொல்லாம் தவிர்ந்தே
 எவ்வுலகுஞ் சன்மார்க்கப்
 பொதுவடைதல் வேண்டும்’”

இப்பாடல்கள் பிற்காலத்திலே தோன்றிய தேசிய எழுத்திக்குத் தோற்றுவாயாக அமைந்தன வெள்ளாம். புரட்சிக் கருத்துக்களடங்கிய ஓராயிரத்துக்கு மேற்பட்ட அவரது பாடல்கள் ஆன்மநேய ஒருமைப்

பாட்டின் அவசியத்தை வற்புறுத்துவன். இந்த உண்மை அரூக்கு அடுத்த தலைமுறையினரான பாரதியை நன்குணரவைத்தது. இராமவிங்க வள்ளலாரது கருத்துக்களை வெற்றிபெற அமைத்துக்கொண்டால் புது உலகம் பிறக்குமென பாரதி நம்பினார். தமது ‘கட்டுரைகள்’ என்ற நூலிலே வள்ளலார் பற்றி அவர்களது ரி வி ததுள்ள கருத்து இதனை வலியுறுத்துகின்றது.

‘தமிழ்தாடு இன்று புதி தாக அன்று நெடுங்கால மாக தலைமையோளி வீசி வருதல் எல்லோருக்கும் தெரிந்தல்லையும்’ ’
‘எர்மதமும் சம்மதம் என்றார் இராமவிங்கஸ்வாமி’

‘உலகத்திலுள்ள மத பேதங்களையள்ளாம் வேருடன் களைந்து ஸர்வஸமய ஸமரங்க கொள்ளக்கையை நிலை நாட்ட வேண்டுமானால் அதற்குத் தமிழ் நாடே சரியான களம் உலக முழு வதும் மத விரோதங்களில்லாமல் ஒரேசெய்வத் தைத்தொழுது உஜ்ஜிவிக் கும்படி செய்யவல்ல

மகாங்கள் ப்போ தமிழ் நாட்டில் தோன்றி யிருக்கிறார்கள். அது

பற்றியே பூமண்டவத்தில் புதிய விழிப்பு தமிழகத்திலே தொடங்குமென்கிறோம்.’ ’

கவிதைத்தது வைற்பில் பாரதியைத் திசை திருப்பிவிட்டவராக இராமவிங்க வள்ளல் விளங்கி னார். இருபுதாம் நாற்றுண்டின் புதிய தலைமுறையைப் பாரதி உருவாக்க, அவனை உருவாக்கியவராக இவர்விளங்குகிறார். 19ம் நாற்றுண்டில் இவரது கவிதைகள் மக்கியமான தொகுபோக்கினை ஏற்படுத்தி விட்டன. அது 20ம் நாற்றுண்டில் கவனதை செழித்து வள்ளும் ஏதுவாகியது

இவரைப் போலவே சமய சீர்திநக்க இலக்கியம் படைப்பதில் பெரும்பங்கு கொண்ட இன்னெருவர் கோபாலகிருஷ்ண பாரதியாராவர். இவர்படியும் நந்தனார் சரிததரக்கீர்த்தனை சமய வைதீக்ததையன்றி அதனைப் பாதுகாத்து வளர்த்து வரும் நிலப் பிரபுத்துச்சத்தையும் தாக்கியது. இதுவுதமிழில் தோன்றிய முதல் சீர்திருத்த நாடகம் என்றும் பலர் கருதுவர். கோபால கிருஷ்ண பாரதியார் பிறப்பால் அந்தனை ராக இருந்த போதும் சாதிப் பாகுபாட்டுத்

கண்டு மனங்கொதித்தார். இதனால் அவர் இயற்றிய நந்தனார்சி திருக் கீர்த்த கணையப் பலரும் எதிர்த்த வர். போதுமகள் அத கணப் படிக்கக்கூடாது என்ற பிரசாரமும் நிலவி யது இதனால் நாடகத் துறையில் ஒரு பெரும்புய வைக் கினப்பியதாக அது அமைந்து. 19ம் நாற் ரூண்டின் முகத்தியதொரு ஜில்கியப் போக்காவும் மாறியது.

இவரைப்போலவே இக் காலத்தில் ராவ்பக்தூர் பி. சுந்தரம்பிள்ளையும் இம்மக்கிய போக்கிறஞ்சுக் காரண கர்த்தாவாகின்றார். லிட்டன் (Lord Lytton) எழுதிய இரகசிய வழி (Secret Way) என்னும் ஆங்கிலக்கடையிலிருந்து டாக்டர் மணையம் என்னும் கமிழ் நாடகத்தை எழுதினார். செய்யுள் நடையில், ஆனால் 19ம் நாற்ரூண்டிற்கேயுரிய பாணியில் இதனைப் பாடி வர். இறை வணக்கம் பல பாடல்கள் பாடுகின்ற மரபை விடுத்து தமிழ்த் தாய்வனங்க்கத்துடன் நூலை ஆரம்பித்துள்ளார்.

“நிற்புகழ்ந்தேத்து சின் நெடுந்தகை மைந்தார் பற்பலர் நின்பெரும் பழும் பணி புதுக்கியும்

பொற்புதை நாற்கலீப் புதுப்பணி குயிற்றியும் நிற்பவர் நிற்க நீ பெறும் புதல்வரில் அடியேன் கடையேன் அறியாச் சிறியேன் ஆயினும் நேயே தாயெனுந் தன்மையின் மேய பேராகை என்மீக் கொள் ஓர்வழி உழைத்தலே தகுதியென்றி மூத்தவிந் நாடகம் வெள்ளிய சுனினும் வீளங்குநின் கணக்காற்கு ஓள்ளிய சிறு விரலணியாக கொள்மதி யன்பே குறியெனக் குறித்தே”¹⁹

இச்செய்யுட்கள் மூலம் தன்பணி கை விளக்க முற்பட்ட அவரது தன்மை கவனிக்கற்பாலது. ஒரு மொழி யின் இலக்கியங்களைப்பற்றி ஆய்வு பிற்காலத்திற்பலராலும் செய்யப்படுவதொன்று என்பதை அவர் உணர்ந்திருந்தார். நாடகத் துறையில் மட்டுமன்றி தமிழிலக்கிய வரலாற்றுராய்ச் சியிலும், சமய நூலாராய்ச்சியிலும் ஈடுபாடு கொண்டவர். கட்டுரை வாயிலாக ஏ, பேச்சுக்கள்வாயிலாக வும் தமிழில் சொற்பொழி வகள் பல செய்துள்ளார். இவரே முகிய நூற்றெடுக்க விளக்கம் அறிவியற் பிரிவுகளை வரையறுத்து அவை ஒவ்வொன்றன் பொருள்

டக்கத்தையும் சுருக்கமாக விளக்கிப் பல புதிய கலைச் சொற்களைத் தாழே படை த்து இலக்கண நூல் வடிவில் செய்யுள்ள ஒது நூலை இயற்றியுள்ளார். இதுவே நூற்றெடுக்கிலிருக்கம் எனப் படும். இந்நூல்பற்றி K.G. சேஷயர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

“கந்தரம் பி ஸௌ யி ஸ் நூற்றெடுக்கை விளக்கம் விஞ்ஞான சாத்திரங்க ஞக்கு ஒரு சிறந்த அறி முக நூல். தமிழ் வசன நடைக்கு முன்மாதிரி எப் படியிருக்க வேண்டுமோ அப்படியே அதன் உரை நடையும் அமைந்திருக்கிறது. நூல் இன்றுள்ள திற்கும் அதிகமான பிரகாசத்திற்கும் பாராட்டுதலுக்கும் உரியது”¹⁰

இன்னும்,

“கந்தரம் பி ஸௌ யி ஸ் மனேன்மணீயத்தையும் நூற்றெடுக்கை விளக்கத் தையும் ஊன்றி நோக்கி கினால் அவருடைய இலக்கிய சிருஷ்டியின் ஒரு முக்கியமான இயல்பு தென் படும். அவர் தற்கால விஞ்ஞான தத்துவ அறிவில் முற்றிலும் ஊறிப் போய் எல்லா விஷயங்களையும் அறிவியற் கோணத்திலிருந்தே அனுகி

ஞர் என்பது வெளிப் படை. எனினும் தமது நால்களைப் பழையமுறையிலும் நடையிலுமே எழுதியிருக்கிறார் என்பதும் உண்மை. அவர் நாடகத்தின் பெரும் பகுதியில் உள்ள அகவல் நடையும் நூற்றெடுக்கை

விளக்கத்தின் குத்திர அமைப்பும் இதற்குச் சான்றுகளாகும். அவர் எவ்வளவு திறமையுடன் அகவல் நடையை அமைத்திருக்கிறாரோ அவ்வளவு திப்பத்துடன் குத்திரங்களை இயற்றியுள்ளார்”¹¹ என்று ஏ.வி.கப்பிரமணிய ஐயர் தெரிவித்திருக்கும் கருத்தும் இங்கு மனங்கொள்ளத்தக்கது.

19-ம் நூற்றூண்டின் முக்கிய போக்குகள் பழைய மரபுகளையும் அதே வெளையில் புதுமைப்பண்புகளையும் கொண்டன வாக அமைந்துள்ளன. இதற்கு தாரணமாக ஒன்று பேச்சு மொழியினையும் எழுத்து மொழியினையும் இனங்களை கொள்ளக்கூடிய இலக்கியங்கள் ஆக்குதலும் ஒரு முக்கிய போக்காக அமைந்தது என கமில்சுவலபில் அபிப்பிராயப்படுகின்றார்.¹² இப்பண்பு அரு

ஞோசலக்கவிராயரது இராம நாடகத்தில் ஆரம்பித்த போதும் 19ம் நூற்றுண்டில் கோபால கிருஷ்ண பாரதி யாரதுநந்தனார் சரித்திரம், கோவலன்கதை, ராஜா தேசிங்கு போன்ற நெடுங்கதைப் பாடல்களிலும் வளர்ந்துவரத் தொடங்கியது. இவை யதார்த்த இலக்கியங்களாகவும் பொது மக்கட் சார்புடையனவாகவும் நாளாந்தப் பேச்சு வழக்கில் அமைந்த வாக்குவிருந்தன. இது இலக்கியத்தில் பேச்சு மொழி, எழுத்துமொழி என்ற வேறுபாட்டின் ஆரம்பத்தினை எடுத்துக் காட்டுவதாக இருக்கின்றது.

மற்றையது மரபு வழிப்பட்ட, பண்பட்ட அதித அறிவுத்தன்மை வாய்ந்த உரையாசிரியர் நடையினால் பாதிக்கப்பட்டதொரு உரைநடையின் வளர்ச்சியெனக் குறிப்பிடுகிறார். இதற்குதாரணமாக ஆறு முகநாவலர் தொடக்கம் சாமிநாதையர்காலம் வரை மடங்களிலே வளர்ந்து வந்த உரைநடையினைக் குறிப்பிடுகின்றார். இந்த உரைநடையையும் மேற் குறிப்பிட்ட மக்கட் சார்பான நடையையும் ஒருங்கிணைத்ததினாலேயே மத்திய காலப்புராண, பிர

பந்த இலக்கிய வடிவங்களி லிருந்து விடுபட்டு ஒரு தனியான போக்காக பாரதியின் மொழிநடை அமைதற்குக் காரணமாயிற்று. பாரதியின் மொழி நடை இருபதாம் நூற்றுண்டில் சிறப்புறுவதற்கும் இதுவே திருப்பு மையமாக இருந்தது. சமுத்து இலக்கிய வரலாற்றிலும் நாவலருக்கு ஒரு தனியிடத்தினை நிர்ணயிப்பதற்கும் உதவி செய்தது. இதனைப்பற்றி விரிவாகப் பின்னர் கூறுவாம்.

இல்லைத்து கமிழ்மொழி யின் வளர்ச்சி கருதித் தொங்டாற்றிய கால்டுவெல் பற்றியும் குறிப்பிடவே ஒடிய தலசியமாகும். இவர் இக்காலத்தில் 'திராவிட மொழி களின் ஒப்பிலக்கணம்' என்ற நாலை இயற்றித் தமிழ்மொழியின் தரத்தினை உகரியியச் செய்தார். ஆரியம்போலத் தமிழும் தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் ஆகிய சேய் மொழி களின் தாய் என்பதனை ஆராய்ச்சி பூர்வமாக நிறுவினார். இதுவே இக்காலத்தில் வடமொழி ஆதிக்கத்தினை எதிர்த்தக வந்த பரிசுமாற் கலைஞர் போன்ற வர்களுக்குப் பெரும் உதவி யளித்தது. கிறிஸ்தவ மிஷனரிகள் இந்தியாவிற்கு வந்து தமிழகத்தில் தங்கள்

மதத்தையே வளர்க்க முற்
பட்டார்கள் என்ற கருத்
தினை இவரது தொண்டு
மாறுபடச் செய்துள்ளது.
இன்னும் இவக்கும் சென்
னைப் பல்கலைக்கழகத்திற்
கும் தொடர்பிருந்தமை
யால் பல மொழிகளையும்
ஏற்றுத் தனது ஆராய்ச்சி
நூலை எழுதினார். மொழி
பற்றிய கருத்துக்களைத்
தமிழ் மொழியிற் புகுத்தித்
தமிழின் சிறப்பைமற்றைய
பிறநாடுகளும் அறியச்
செய்தவரில்லோ. வேறுபல
நால்களையும் எழுதியபோ
தும் திராவிடமொழிகளின்
ஒப்பிலக்கணமே 19ம் நூற்று
ண்டில்தமிழ் இலக்கியத்தில்
மொழிஆய்வு பற்றிய கருத்
துக்களைப் பரப்புவதுடன்
ஒரு முக்கிய போக்கினையும்
உருவாக்கி விட்டதென
லாம். கால்டுவெல் ஐயரால்
உரைநடை வளர்ச்சியில்
இக்காலம் ஒரு குறிப்பிட்ட
முக்கியத்துவத்தைப் பெற்
றது.

இத்தகைய உரைநடை
வளர்ச்சியிலே இலக்கியத்
தின் போக்கினை மாற்றிய
மைத்தவர்களில் குறிப்
பிடத்தக்க இன்னெருவர்
மயிரம் வேதநாயகம்
பிள்ளையவர்களாவர்.

“தமிழில் உரைநடைநால்
கள் இல்லை யென்பதுஒப்புக்
கொள்ளப்படுகிறது.இந்தக்

குறைபாட்டைப்பற்றி எல்
லோரும் வருந்துகின்றனர்.
இக்குறையை நோக்கத்து
டன்தான் இந்தக் கற்பனை
நூலை எழுதமுன்வந்தேன்.
மேலும் நீதிநூல், பெண்மதி
மாலை, சமரசக்கீர்த்தனை
முதலிய ஏற்றனவே வெளி
வந்துள்ள எனதுநால்களிற்
குறிப்பிடப் பட்டிருக்கும்
அறநெறிக் கொள்ளைகளு
க்கு தாரணங்கள்காட்டவும்
இந்த நவீனத்தை எழுதி
வேண்”13

இது அவர் தமிழ்டைய
நாவலாகிய மிரதாமுதலி
யார் சித்திரத்திற்கு எழு
திய முன்னுரையிற்
குறிப் போந்த செய்தியா
கும். இச்செய்தியின் மூலம்
அவரது நாவலின் நோக்க
த்தைப் புலப்படுத்துவது
மட்டுமன்றிப் 19ம் நூற்று
ஞான்டுத் தமிழிலக்கியத்
தின் முக்கிய போக்கொள்
நினையும் எடுத்துக்காட்டு
வதாக அமைகின்றது. நீதி
கூறும் பண்பு இலக்கியமதி
ப்பீடாக அமைந்ததே இப்
போக்காகும். 19ம் நூற்று
ஷட்டின் பிற்பகுதியில் அழகியல்
இலக்கிய மதிப்பீட்ட
ந்தஸ்தினை இழந்தது. இக்
கால கட்டத்தல் நீதிகூறும்
பண்பே இலக்கியத்தின்
முக்கிய போக்காக அமை
ந்தது. சங்கமருவிய கால
நாயக்கர் கால நீதி கூறும்

பண்பிற்கும் இக்கால நீதி கூறும் பண்பிற்கும் ஒரு வேறுபாடுண்டு. 14 ம் நூற்றுண்டு நீதி கூறும் பண்பாவது இலக்கியம் போதனை செய்வதாகவும், தகவல்களைத்தருவதாகவும், விமர்சிப்பதாகவும், மக்களிடையே விழிப்புணர்வினை ஊட்டுவதாகவும், சமூக சீர்திருத்தங்களை உருவாக்குவதாகவும் அமையுந் தன்மையது என்பதே யாரும். 14

இந்நியச்க்கமையைவே வேதநாயகம்பிள்ளை எழுதிய நாவலான பிரதாப முதலியார் சரித்திரமுங் அமைந்தது இவர் சமுதாயத்திலுள்ள பலவகையான ஊழல்களை எதிர்ப்பதிலே அக்கறை காட்டினார். மாவட்ட நீதிபதியாகச் சிலகாலம் பதவி வகித்தவராகையால் அங்குள்ள ஊழல்களைப் பொது மக்கள் அறிய அம்பலப் படுத்த எண்ணினார். கிறிஸ்தவ சமயத்தவராக இருந்த போதும் சமய வேற்றுமைகளிடையே ஒற்றுமையை வளர்க்கத் தாம் பெற்றிருந்த தமிழ்ப் புலமையினைப் பயன்படுத்தி அரியபாடல் களையும் பாடினார். சர்வசமய சமரங்க் கீர்த்தனைகள் என்ற கவிதை இலக்கியம் இவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கது. இத்துறையிலிவர் வள்ள

லாரையே பின்பற்றியபோதும் தாம் படைத்த வசன காவியத்தின் மூலம் தமிழிலக்கியத்தின் முக்கியபோக்கினை அமைத்தவராகின்றார். தமிழில் முதன்முதலாக நாவல் என்ற இலக்கிய வடிவத்தை உருவாக்கிய பெருமை இவருக்கே யுரியது தாம் எழுதிய பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் என்ற நாவலிலே இங்கிலீஸ், பிரான்சு முதலியபாஷைகளைப் போலத் தமிழில் வசன காவியங்கள் இல்லாகிறுப்பது பெருங்குறையென்பதை அவரே ஒப்புக்கொள்ளுகிறார். இந்த உணர்வின் உந்தலே அவரது நாவல் உருவாவதற்கும் காரணமானது. இது அவரது கூற்றினுலேயே உறுதிப்படுகிறது.

"நியாய சாஸ்த்திரங்களைல்லாம் இங்கிலீஷ்பாஸையிலிருப்பதாலும் இங்கிலீஷிலிருக்கின்ற நீதிவாக்கியங்களுக்குச் சரியான பிரதிபதங்கள் தமிழில் இல்லாமையாலும் தாங்கள் இங்கிலீஷ்பாஷையை உபயோகிப்பதாகச் சில வக்கில்கள் சொல்லது அவர்களுடைய தெரியாமையே யல்லாமல் உண்மையல்ல. தமிழ் நூல்களைத் தக்கபடி ஆராய்ந்து

தால் பிரதிபதங்கள் அகப் படுவது பிரயாசமா?" 15

வேதநாயகர் நேரடி யாக ஆங்கிலப் பேரரசினை எதிர்க்காவிட்டாலும் ஆங்கில மொழியின் ஆதிக்கத் தை வெகுவாக எதர்ப்பது அவரது நாவல் மூலமறியக் கூடியதாயிருக்கிறது. அவரது படைப்பு பொதுமக்களுக்காக அமைக்கப் பட்ட தென்பது அவர்கூற்றினுலேயே பெறப்படுகிறது. 16 1876 ல் வெளிவந்த முதல் தமிழ் நாவல் 17 (இதுபற்றிக் கூற) என்பதால் மட்டுமன்றி அக்கால இலக்கியப் போக்கின் வடித்துக் காட்டுகின்றமையாலும் அவரது நாவல் சிறப்புப் பெறுகிறது. அதுவே இருபதாம் நூற்றுண்டின் நாவலிலக்கியவடிவத்தின் ஆரம்பமாகவும்மைந்தது. இங்கு 19 ம் நூற்றுண்டின் இலக்கியப் போக்குகள் 20 ம் நூற்றுண்டிலக்கியத்தின் வடிவங்களை ஆக்கிய கர்த்தாக்களாக விளங்குவது மனங்கொள்ளத்தக்கது.

இன்னும் இக்காலத்தின் முக்கிய போக்குகளில் ஒன்றுக்கப் பழைய இலக்கிய நால்களின் பதிப்பும் குறிப்

பிடத்தக்கது. இப்புதிய போக்கிற்குப் பலவேறு காரணங்கள் உந்துசக்திகளாக விளங்கின. அக்கால அரசியற் குழுங்களைவிட இலக்கிய கர்த்தாக்களின் மனப்பாங்குதான் முக்கிய காரணமாக இருந்ததென்னாம். அக்காலத்திருந்த கைவ மடங்களில் 18 ம் நூற்றுண்டில் சுவாமிநாத தேசிகர், சிவஞான சுவாமிகள் போன்றேர் சங்க இலக்கியங்களைப் படிக்கக் கூடாது என்று பரவிய கருத்தினை ஆகரித்தனர். இதனால் 19 ம் நூற்றுண்டிலே மகாவித்துவான் மீனுட்சிக் ந்தரம்பின் ணையவர்கள் தமது மாணவர்களுக்குச் சங்க இலக்கியங்களையும் மனிமேகள் சிலப்பதி காரம் போன்ற நால்களையும் பாடஞ்சௌல் வலவில்லை. இதனை சாமிநாதையர் எழுதிய என்கித் திரும் என்னும் நூலில் "என்ன பிரயோசனம்" என்ற தலையங்கத்தின் கீழ் விளக்கிக் கூறியுள்ளார். இதனால் டாக்டர் சாமிநாதையர் இக்கருத்தைத் தாமே தகர்த்தெறிந்தார். அதுவே அக்கால இலக்கியப் போக்கில் ஒரு முக்கிய மாற்றமாயியது. சாமிநாதையருக்கும், சேலம் இராமசாமி முதலியாருக்

கும 1880 ம் ஆண்டு ஏற் பட்ட சந்திப்பினால் இப் போக்கு உருவாகியது. சங்க இலக்கியங்களைப் பற்றிச் சேலம் இராம சாமி முதலியார் அவர்கள் தெரிவித்த செய்திகளும் கொடுத்த சிந்தாமணி ஏட்டுப் பிரதியும் தமிழிலக்கியத்தின் வளர்ச்சியினைத் திசைமாற்றி விட்டன. உ. வே சாமிநாதையரே அறிமுகம் செய்து வைத்த இப்போக்கு அவர் வார்த்தைகளாலே;ய நிறுவப் படுகிறது அவர் எழுதிய எங்களித்திரம் என்னும் நாவில்.

“1872 ம் வருஷம் மார்ச் மாதம் இரண்டாம் தேதி அவர் உலக வாழ்வை நீத்தார். அந்தத் துக்கச் செய்தியைக் கேட்டு நான் தடித்துப் போ வேண். அவருடைய பழக்கம் எனக்கு ஏற்பட்ட தையும் அதனால் பழந்தமிழ் நூலாராய்ச்சியிலே நான் புகும்படி நேர்ந்ததையும் என்னிப் பார்த்தேன். அவருடைய துண்டுதல் இல்லாவிட்டால் சிந்தாமணியை நான் அச்சிடுவதெங்கே? சங்க நூல்களின் பெறுமையை உணர்ந்து இன்புற்று

வெளிப்படுத்தும் முயற் சிக்கும் எனக்கும் என்ன சம்பந்தம்? ” 18

இச்சந்தரப்பத்தில் சமூத்தறிஞரான சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர் களைக் குறிப்பிடவேண்டியது மிகவும் அவசியமான தொன்றுகும். இவர் உ. வே. சாமிநாதையரது சம்காலத்தவர் மட்டுமன்றி அவரைப் போலவே பதிப்புப் பணியில் தமது சடுபாட்டினைப் பெரிதும் வளர்த்தவரென்பதனாலும், அவருக்கும் சாமிநாதையருக்கு மிடையேயுள்ள தொடர்பின் கருத்துவேறுபாடுகளினாலும், சி. வை தாமோதரம்பிள்ளையைப் பற்றிய கறுத்துக்களை இங்கு இணைத்துப் பார்க்கவேண்டியுள்ளது. சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர் கள் ஏறக்குறைய 30 ஆண்டுகள் இந்தியாவில் வாழ்ந்தவர். தினவர்த்தமானி என்னும் பத்திரிகையின் ஆசிரியாகவும், சென்னை இாசதானிக் கல்லூரித் தமிழ்ப்பண்டிகராகவும் அரசாங்கவாவு செலவுக்கணக்காய்வாளராகவும், நீதிபதியாகவும்பல்வேறுபதவிகளை அங்கு அவர் வகித்துவந்தார். இக்காலப் பகுதியில் அதாவது 19 ம் நாற்றுண்

டின் இறுதிக் காலப்பகுதி
யில் தமிழிலக்கியத்தின்
போக்குகளில் ஒன்றுண
பதிப்புத் துறையில் மிகக்
ஆர்வங் கொண்டிருந்த
இவரது முயற்சி அவர்
பதிப்பித்த நூல்களால்
வெளிப்படுவதுடன் அவ
ருக்குப் ‘பதிப்பாசிரியர்’
என்ற பட்டத்தையும்
தேடிக் கொடுத்தது. இவர்
இப்பண்யில் உ. வே. சாமி
நாடையருக்கு முன்பாகவே
ஈடுபட்டிருந்தார். தமது
இருபதாவது வயதிலேயே
1852 ம் ஆண்டில் நீதிநெறி
விளக்கவுரை பிள்ளையவர்க
ளால் வெளியிடப்பட்டது.
இன்னுமிந் நூலைப் பதிப்
பிக்குமுன்னரேயே பிள்ளை
யவர்களுக்குப் பண்டைய
நூல்களைப் பதிப்பிக்க
வேண்டுமென்ற எண்ணம்
இருந்தமை கவித்தொ
கைப் பதிப்புக்கு அவரெழு
திய பதிப்புரையிலிருந்த
றியக்கூடியதாகவுள்ளது 19.

இவ்வாறு இவர் கவித்
தொகையைப்பரிசோதித்
துக்கொண்டிருக்கும் காலத்
தற்குண் உ. வே. சாமிநா
டையரவர்கள் சீவக சிற்
தாமணி ஏடுகளோடு
போராடிக் கொண்டிருந
தார். ஜயரவர்களுக்கு
அப்போது வயது 33 பிள்
லையவர்களுக்கு வயது 53.

பதிப்புத்துறையில் புதியவ
ரான் ஐயஞ்சுக்குச் சீவக
சிந்தாமணியினை அச்சிடு
விப்பதற்குரிய ஊக்கத்
தைப் பிள்ளையவர்கள்தான்
கொடுத்தார்கள். இதனை
ஜயரே தமது சீவக சிந்
தாமணி முதற்பதிப்பு முக
வுரையிற் குறிப்பிடுகிறோர்.

“இந்த நூலையும் (சீவக
சிந்தாமணி) உரையை
யும் பின்னும் இரண்
டொருமுறைபரிசோதித்
தற்கு விருப்புடையனே
னும் இவற்றை விரைவில்
பதிப்பித்துப் பிரசட
னம் செய்யும்படி யாழிப்
பாணம் ஸீ. சிவை தா
மோதரம்பிள்ளையவர்கள்
பல முறை தூண்டினமை
யால் விரைந்து அச்சிடு
விக்கத்துணிந்தேன்” 20

இதனால் சாமிநாடைய
ருக்கு முன்பாகவே தமிழ்
இலக்கியத்தின் முக்கிய
போக்கான பதிப்புப்பணி
யினை ஆரம்பித்தமைப்பறப்
படுகிறது எனினும் இத்து
றையில் சிறப்புபெற்றவர்
சி. வை. தாமோதரம்பிள்
லையவர்களைப்பதைப்பிற்
காலங்களில் உற்றுக்
கொள்ள விரும்பினாரில்கூப்
போலத்தெரிகின்றது.

பதிப்புத் துறையிலே
சென்ற நூற்றுண்டின் மத்
திய பகுதி நாவலர் காலிம்

ஊன்று கூறலாம். அவர் வசன நூல்களை எழுதியும், நூலுரைகள் செய்தும், பழைய நூலுரைகளை வெளிப்படுத்தியும் அச்சிற் பதிக்கும் துறையைப் பயன் படுத்தியும் தொண்டாற்றி வரை. நாவலரையடுத்து சென்ற நூற்றுண்டின் பிற பகுதி தாமோதரம்பிள்ளையவர்களின் காலமேயாகும் அதனைத் தொடர்ந்தே

இந்த நூற்றுண்டின் தொடக்கமான காலப் பகுதி சாமிநாதையர் கால மென்றாம். இன்னும் இத் துறையில் இங்கே குறிப் பிட்ட மூவருக்கும் நெருங்கிய தொடர்பும் உண்டு பின்னையவர்களின் தமிழார்வத்தினைக் கண்டு நாவலர் 1868 ல் தொல் காப்பியம் சொல்லதிகாரம் சேனுவரையந்தையைப் பரிசோதித்துப் பின்னையவர்களைக் கொண்டு பதிப்பிக்கவும் செய்தார். இதனால் 19 ம் நூற்றுண்டின் இப்போக்கினை ஆரம்பித்து வைத்தவர் தாவலர் என்று பலர் கருதக்கூடும். நாவலர் தமது பல்வீறு பணி களுள் இப்பணியினை ஒர் ஆம்சமாகவே கொண்டிருந்தார். ஆனால் சி.வைதாமோதரம்பிள்ளை தன் வாழ்நாளற் பெரும் பதியை இப்பணிக்காகவே

செலவிட்டதுமன்றிப் பல பழைய இலக்கியங்களைப் பதிப்பித்தும் அந்நால்கள் அழியாவண்ணம் பாதுகாத்தனர். இதற்கு முக்கிய காரணங்களாக அவருக்கிருந்த ஆங்கில அறிவும் நவீன அறிவியற் விஜயமும் அமைந்தனவென்னாலும்.

19ம் நூற்றுண்டில் பொதுமக்கள் பற்றிய உணர்வு இலக்கியங்களிலே தோன்ற ஆரம்பித்தது. இந்த அடிப்படையில் ஆறுமுகநாவலரவர்கள் இந்நூற்றுண்டு உரைநடையின் தந்தை என்ற சிறப்பினைப் பெறுகின்றார். அவர் செய்துள்ள பல்வேறு பணி களுள் கருத்துக்கேற்ற வகையிலே தமிழரைநடைவளர்வதற்காக அவர் கையாண்ட வழிகள் போற்றுகற்றார்யன. முன்னர்க் குறிப்பிட்டதுபோல 20ம் நூற்றுண்டு உரைநடையின் தந்தையென அவரைக் கருதுவதற்கு அவரது கூற்றே உதவி செய்கின்றது. மக்களுடைய அறிவு வளர்ச்சிக்குத் தமிழ் உரைநடை ஒரு சாதனமாக அமையவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் அவர்களுக்கு ஏற்ற ஒரு புதிய நடையினை உருவாக்க முற்பட்டார். இதற்கு அவர்

பெரிய புராணவசன தீ
துக்கு எழுதிய முகவுரை
சான்று பகர்கிறது.

“நிறைந்த கல்வியுடைய
வித்துவாள்களும் குறை
ந்த கல்வியுடையபிறரும்
ஆகிய யாவரும் எக்கால
த்தும் எளிதில் வாசித்து
உணரும் பொருட்டும்
கல்வியறிவில்லாத ஆட
வர்களும் பெண்ணும்
பிறரைக் கொண்டு வா
சிப்பித்து உணரும் பொ
ருட்டும்.. பெரும்பான்
மையும் இயற்சொற்க
ஞும் வடசோற்களும்
பிரயோகிக்கப்படும் கத்
திய ரூபமாகச் செய்து
வாசிப்பவர்களுக்கு எளி
திலே பொருள் விளங்
கும்படி பெரும்பான்மை
யும் சந்தி விகாரங்களின்
றிச்சிற்பதித்தேன்” 21
என அவரெழுதியில்
ரூபதை நோக்குமிடத்
துத் தமிழில் உரைநடை
எவ்வாறு அமையவேன் டு
மென்பதுபற்றி அவருக்
கிருந்த என்னம் நண்ணு
புலப்படுகின்றது.

இவ்வாறு அவர் ஒரு
புதிய உரைநடையை
அமைக்க முற்பட்டதற்கு
அக்காலச் சூழலும் காரணமாக
அமைந்தது. அவரது
காலத்தில் சமூத்தில் சைவ
சமயம் நிலை தளர்ந்திருந்

தது கிறிஸ்தவ சமயப்
பிரசாரத்தினால் மக்கள் சம.
யம் மாறிச் செல்லத்
தொடங்கினர். சைவசமய
அறிவும் அவர்களிடையே
குறைவாக இருந்த மை
யால் சமயப் பாதுகாப்பு
அவர்களுக்கு அவசியமாக
இருந்தா. இந்திலையில்
சைவசமயப் பாதுகாவல
ராக நாவலர் தொண்டாற்ற
முற்பட்டார். தனது
காலத்தின் தேவையை
உணர்ந்து சிந்தித்துச் செய்
லாற்ற முற்பட்டதே அவரது
சிறப்புக்கும் தனித்து
வத்திற்கும் காரணமா
யிற்று. “நாவலரின் தற்
கால உணர்வே அவரை
அவரது சமகாலத்தவர்
பலரினின்றும் வேறுபடுத்
தித் தனிச்சிறப்புடையவ
ராகக் காட்டுகின்றது.
நாவலர் வரலாற்றுப் பெரு
மகன். பத்தொன்பதாம்
நூற்றுண்டிலே தமிழ்ச் சமூ
தாயத்திற்கு ஆவசியமா
யிருந்த சுற்சில கருமங்
களை நிறைவேற்றியவர்.
நன்கு ஆற்றப்பட்ட அக்கரை
கருமங்கள் பிறருக்கு ஆகர
சமாக அமைந்தன அவை
யே புதுப்பாதை காட்டும்
புதுப்பாணிகளாயுமை ந்தன்” 22 என்ற காட்டிதி
க. கைலாசபதியின் கருத்து
நாவலர் 19ம் நூற்றுண்டு
சமூத்து லிலக்கியத் தின்

முக்கிய போக்குகள் சில
வற்றை அமைத்துவிடக்
காரணமாயிருந்தவரென்ப
தைப் புலப்படுத்துகின்றன.
அது சமத்தைப் பொறுத்த
மட்டில் ஒர் இயக்கத்தலை
வராகவும், அதே நேரத்தில்
ஒரு தெசியவாதியாக
வும் அவரை இனங்களை
கொள்வதற்கு அவர் ஆற்றிய
பணிகள்தான் கான்று
களாகின்றன. பொதுமக்களைப்பற்றி அவர் கொண்டிருந்த உணர்வு அவரை
ஒரு தெசியவாதியாக உருவாக்கிவிட்டது. அவர் எழுதிய யாழிப்பாணத்துக்கமய நிலை என்னும் நூலில்
பொதுமக்களை வீழித்துக்கூறுகின்ற பல செய்திகள் அவர் தெசிய உணர்வின் தன்மையினைப் புலப்படுத்துகின்றன. யாழிப்பாணத்துப் பொதுமக்களின் மதமாற்றத்தினை அவர் கண்டிக்கு முகமாகப் பிரசங்கங்கள் செய்தபோதும் அப்பிரசங்க மூலமாக ஒரு தேசிய உணர்வினை மக்களிடையே பரப்பமுயன்றுர். சமயப்பணியே அவரது தலையாய பணியாக இருந்தபொதும் வேறும் பலபணிகளை மக்களுக்கு நன்மைபயக்கக்கூடியதாகச் செய்தார். 19ம் நூற்றுண்டில் மொழியும் சமயமும் மேஜை நாட்டவரது அட்சியாலும்

நாகரிகத்தாலும் வீழ்ச்சியடையும் நிலையிலிருந்த போது காப்பாற்றியவர்நாவலரே சமத்தைவிடதமிழகத்திற்கு நாவலர் ஆற்றிய தொண்டிலைப் பற்றிப் பேராசிரியர் சோமசுந்தரபாரதியார் பின்வருமாறு திரட்டிக் கூறியுள்ளார்.

“யாழிப்பாண நல்லூர் ஆறுமுகநாவலரவர் கள் ஒரு அவதார புருஷர். இடையிருட் கடைக்காலத்தில் விடியுமுன் விசம்பில் விளங்கும் வெள்ளி போலத் தமிழகத்தில் தளருஞ் சைவமும் தமிழும் தழைய அவ்விரண்டிற்கும் புத்துயிர் வழங்கப் பிறந்த வள்ளலாவார்,

முன்னே பல காலங்களிலும் தமிழகத்திலிருந்து தான் பெற்ற சில சிறுநன்மைகளை வட்டியடன் ஒருகாலத்து ஒரு முகமாகப் பழங்கடனைத் தீர்த்து என்றந் தீர்க்கொடைவாறு தமிழகத்தை சமுநாட்டிற்குக்கூட மேப்படுத்திய பேருபாரி நாவலர் என்றாலும் அது மிகையாகாது.” 23 பல வேறு சந்தர்ப்பம் கள் நாவலரது தமிழகப் பிரயாணம் புதிய திருப்பங்களைத் தமிழ் ஜில்

க்கிய வரலாற்றில் ஏற்ப இத்தியது. தென்னகத்திலே அவர் செய்த பதிப்புக்கள் சாமிநாதையருக்கு வழிகாட்டியாக அமைந்தன. ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றைப் பொறுத்த வரையில் வசனநடை இலக்கியத்தில் முக்கிய போக்கினை ஏற்படுத்திய வர் ஆறுமுகநாவலர் என்பதில் ஐயமில்லை. இன்னும் இவரது சொற்பொழிவுகள் இவருக்குப் பின்னால் நா. கதிரவேந்தியிள்ளை, கவியாணசுந்தரமுதவி யார் போன்றேர் உருவாக வழிவகுத்தன.

19ம் நூற்றுண்டில் புதிய இலக்கிய வடிவங்கள் தோன்றியதற்கு அதன் போக்குத்தான் காரணமாக அமைந்தது. இங்கு இச் சந்கரப்பத்தில் கனக புராணம் என்னும் நூலை எழுதிய ஈழத்துப் புலவர் கூப்பரயனார் பற்றிக் குறிப்பிடுவது பொறுத்தமுடைத் தாகும் கனக புராணம் என்னும் நூல், கிடைத்த செய்யுட்களைக் கொண்டு வட்டுக்கோட்டை இராம விங்கம் மீள்ளையவர்கள் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்கள். அவர் தமது முது வரையிற் கூறுவது போலக் கனக புராணம் பதினெண் புராணங்களில் ஒன்றுக்கூடியது.

அவ்வது வடநால் மொழி பெயர்ப்பாக அமையவில்லை; புலவர் சுப்பையன்றால் புதிதாய் இயற்றப்பட்ட தாகும்.

பழைய புராணமென்ற இலக்கிய வடிவத்தின் போக்கினை முற்றுய் மாற்றி யமைத்துவராகக் கனக புராண ஆசிரியர் 19ம் நூற்றுண்டிற் பெருஞ்சிறப்புப் பெறுகின்றார். புராண நெறியினைப் புதுவழி யிலே இட்டுச் சென்ற யாழ்ப்பாணத்தவர் மூல ராவர் அவர்கள் அச்சு வேலி நீ. காசிநாதப் புலவர்; கோப்பாய் வே இராமலிங்கம்; வண்ணேர் பண்ணைச் சுப்பையர் என்பவராவர். காசிநாதப் புலவர் பாடியது தால் புராணமாம் அதனைப் பற்றிய விரிவான தகவலை அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை. வே இராமலிங்கம்பிள்ளையால் இயற்றப்பட்ட கோட்டுப் புராணம் பற்றியும் தகவல்கள் போதுமான அளவிற்கில்லை தாலபுராணமும், கோட்டுப் புராணமும் அழிந்து விட்ட போதும் கனக புராணத்தின் சில செய்யுட்கள் இன்றுள்ளன. அவையே வட்டுக்கோட்டை இராமலிங்கம் பதிப்பித்தவையாகும். பாட

வெள்ளிக்கை பற்றிப்
பல்வேறு அபிப்பிராயங்க
ளிருந்த போதும் எஞ்சி
யுள்ள பாடல்கள் மூலம்
அதன் சிறப்பினை நேர்க்
கும் பேருது அப்பாடல்கள்
19ம் நூற்றுண்டு இலக்கிய
வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய
போக்கினை அமைத்து விட-
ட்டவேயாக விளங்குகின்
ரன்.

கனகி புராணத்தின்
பாட்டுடை தத்தீவி கற்ப
ணைப் பிறவியாக இல்லாமல்
வண்ணார்பண்ணைச் சிவன்
கோவில் தாஸ்களில் ஒரு
த்தி எனப் பாவலர் சரிது
தீர தீபம் கூறுகிறது
கப்பையானார் தமது காலத்
தில் வாழ்ந்த பெண்ணையே
கதாநாயகியாகக்கொண்டு
புராணத்தினை இயற்றியது
ஏனைய முன்னைய காலப்
பராணங்களின் கோக்கி
விநந்து வேறுபட்டு நிற்
சிறது இனானும் 'தமி
மிலக்கியத்தில் அங்க
தங்குறிப்பிடத்தக்கதொரு
இலக்கியத் துறையாக
வளர்ச்சி அடைந்திருந்தது
என்று கூறுதல் கடினமா
கும்' என்ற கலாநிதி
பூலோகசிங்கக்கிண் கருத்து
ஏனைய காலத்தால் மந்திய
இலக்கியங்களுக்குப் பொ
குந்த நிற்பதாலும் கனகி
புராணம் குறிப்பிடத்தக்க

முக்கியதொரு போக்கினை
தமிழ் இலக்கியத்தில் ஏற்
படுத்தியமை பெறப்படு
கிறது. கனகி புராணமும்
அக்காலத்தின் தேவைக்
கேற்றவாறு சமூகத்தின்
ஊழல்களை எடுத்துக்காட்டி
அவற்றைத் திருத்துகின்ற
நோக்கத்தைக் கொண்ட
தாக இருந்தமை இது ஈழத்
நல் 19ம் நூற்றுண்டுன்
இலக்கிய வரலாற்றின்
குறிப்பிடத்தக்க ஒரு திருப்
புரையமாக அமைவது
யட்டுமென்றி தமிழ் இலக்கிய
பை வரலாற்றிலேயே முக்கிய
போக்கொன்றினை
ஏற்படுத்திய இலக்கியவடிவமாகவும் அமைந்தது.

இல்லிடத்து ஈழத்திற்
கும் தமிழ் *த்திற் *ம் சம
காலத்தில் இலக்கிய வடிவ
அமைப்பில் வேறுபாடு
காணப்பட்டமை குறிப்
பிடத்தக்கது சுப்பையன
ரது சமகாலத்தில் வாழ்ந்த
தவநும் 19-ம் நூற்றுண்டு
மேலே தமிழுலகிலே புகழ்
பெற்று விளங்கியவருமானா
மகா வித்துவான் மீனாட்சி
சந்தரம் பிள்ளையவர்களும்
பதினாறு தலபுராணங்களை
யும், பல அந்தாதிகளையும்
பிள்ளைத் தமிழ்களையும்.
பிரபந்தங்களையும் இயற்றிச்
சிறப்புப் பெற்று வந்தார்.
ஆனால் இருவரது சிறப்புக்
கும் வேறுபாடு உண்டு

பழைய புராண மரபு தவறுமல் மீனாட்சிசுந்தர ஞார் இயற்றிய புராணங்கள் அக்கால இலக்கிய வடிவத்தில் எந்தவிதமான புதுமையையும் ஏற்படுத்த வில்லை. ஆனால் ஈழத்துப் புலவரான கனகி புராண ஆசிரியர் சுப்பையனர் காலத்துக்கிணையந்த வடிவமாக புராண இலக்கிய வடிவத்தை மாற்றியமைத்தது குறிப்பிடத்தக்கதொரு தாக்கத்தை இலக்கிய வராற்றிலே ஏற்படுத்தி விட்டது. பழைய மரபு கனைப் புதுமைக் கருத்துக்களுக்காக மாற்றியமைக்கும் துணிவு ஈழத்துப் புலவர் கனின் முக்கிய தனித்துவமாக அக்காலத்தில் விளங்கியது. நாவலரது அடிச்சவடிடில் உருவான இந்த இலக்கியப் பரம் பரை 19ம் நூற்றுண்டின் இறுதிவரை ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் மாற்றங்களின் முக்கிய போக்குகளை உருவாக்கிய தனலாம்.

இந்த அடிப்படையில் ஈழத்துப் பாவலர் துரையப்பாபிள்ளையையும் இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமுடைத்தகாகும். பொதுமக்களிடையே அக்காலத்தில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த பதங்கள், சீர்த்தனை

கள், கும்மிகள் ஆகிய வற்றினை இவர் தெர்ந்தெடுத்து அந்தச் சந்தப்பாக்களிலே தமது கருத்துக்களைக் கூற முற்பட்டார். யாழிப்பாணத்துக்கான சழைகச் சீர்திருத்தமுறைகளில் வர்த்தகர்களுக்கு அவர் முக்கிய இடம் கொடுத்திருந்தமையாழிப்பாணச் சுகேசக்குப்மியிலும், எங்கள் தேசந்தலைக் கண்ணியாலும் புலப்படுகிறது. 19ம் நூற்றுண்டுக் கவிதை வடிவங்களின் தன்மையை இவரது பாடல்களின் போக்குப் பெரிதும் பாதித்ததெனலாம். 19ம் நூற்றுண்டு என்னும்போது ஆறுமுகநாவலர், இராமவிங்கம்பிள்ளை, ஜேதநாயகம்பிள்ளை ஆகியோரது நூற்றுண்டென்றே கூறலாம் இங்காலத்து முக்கிய இலக்கியப் போக்குகளை அவர்களது ஆக்கங்களிலிருந்து நாம் உணரக்கூடியதாக இருக்கின்றது. உரை நடையும், புதினங்களும், மொழி பெயர்ப்புக்களும் குறிப்பாக இங்காலத்திற்குன் எழுந்தன. அயல் நாட்டாதிகாத்தை எதிர்த்துத் தமிழ்ச் சமயங்களையும் மொழியையும் வளர்க்கின்ற தேசியமும் மற்றவற்றை எதிர்க்கின்ற

உணர்வும் இலக்கியங்களில் மிகுந்தன. ஆங்கி வம் பயின்ற தமிழறிஞர்கள் பலர் தமிழுக்குப் பற்பல தொட்டுகளைச் செய்தனர். புதிய இலக்கிய வடிவங்கள். புதிய பொருளாமைப்பில் உருவாக்குத் தொடங்கின. இவற்றிற் கெல்லாம் ஆங்கிலேயரது ஆட்சியும் ஒரு காரணமான போதும் அக்காலத் தமிழர்களது சிந்திக்கும் ஆற்ற லும் இதற்குத் துணையானது. சில குறிப்பிட்டுக்கூட தேசிய வீரர்களாக இலக்கிய கர்த்தாக்கள் உருவாகி தமிழ் இலக்கியத் திடீல் பல முக்கிய போக்குவரை உருவாக்கியதுடன் அவை பிற்கால இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு வழியமைப்பதற்காவதோரு சூழலையும் உருவாக்கியது.

முத்தின் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றைப் பொறுத்தமட்டில் அக்காலத்தில் உருவாகிய மாற்றங்கள் முத்தின் இலக்கிய வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்க திடீல் திருப்பு மையங்களாக அமைவதால் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. முத்து இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக்கான கருகள் 19ம் நூற்றுண்டிற்குண்டு உருவாக்கப்பட்டன. அது மட்டுமல்லதித் தென்னகத்

திற்கு வழிகாட்டிகளாகவும் அக்கால இலக்கிய கர்த்தாக்கள் விளங்கியுள்ளனர். “19ம் நூற்றுண்டின் இறுதி குருபத்தைந்து ஆண்டுகள் இந்தியாவைப் பொறுத்தவரை முக்கியமானவை. கைத்தொழில் வளர்ச்சியும் புதிய மத்தீயதர வர்க்கத்தின் எழுச்சியும் பலதுறைகளில் காணப்பட்டன. சென்ற நூற்றுண்டின் முற்பகுதியில் ஆங்கிலமொழி, நாகரிகம் முதலியவற்றினாடாக மேற்கத்திய சிந்தனைகள் பல இந்தியாவிலே ஊடுங்கினால்”²⁴ என்ற கலாநிதிக் கூலாசபதியவர்களின் கருத்து சமுத்தைப் பொறுத்த மட்டிலும் பொறுத்த முடையதாக அமைகின்றது குறிப்பாக சமுத்து இலக்கிய வரலாற்றில் 19ம் நூற்றுண்டு உரைநடை வளர்ச்சிக்கும், உரைநடை இலக்கியங்களுக்கும், புதிய இலக்கிய வடிவங்களின் தோற்றுத்திற்கும் இதுவே காரணமாயிற்று. இக்காலப் புதுதிபற்றிய இலக்கிய வரலாற்று ஆய்வினை மேற்கொள்பவர்கள் இப்பண்புகளையும் இக்கால இலக்கியத்தின் போக்குவரையும் உணர்ந்து கொண்டாற்றுங்கொள்கின்றன. அதன் போக்கினையும் அதன் போக்கினையும்

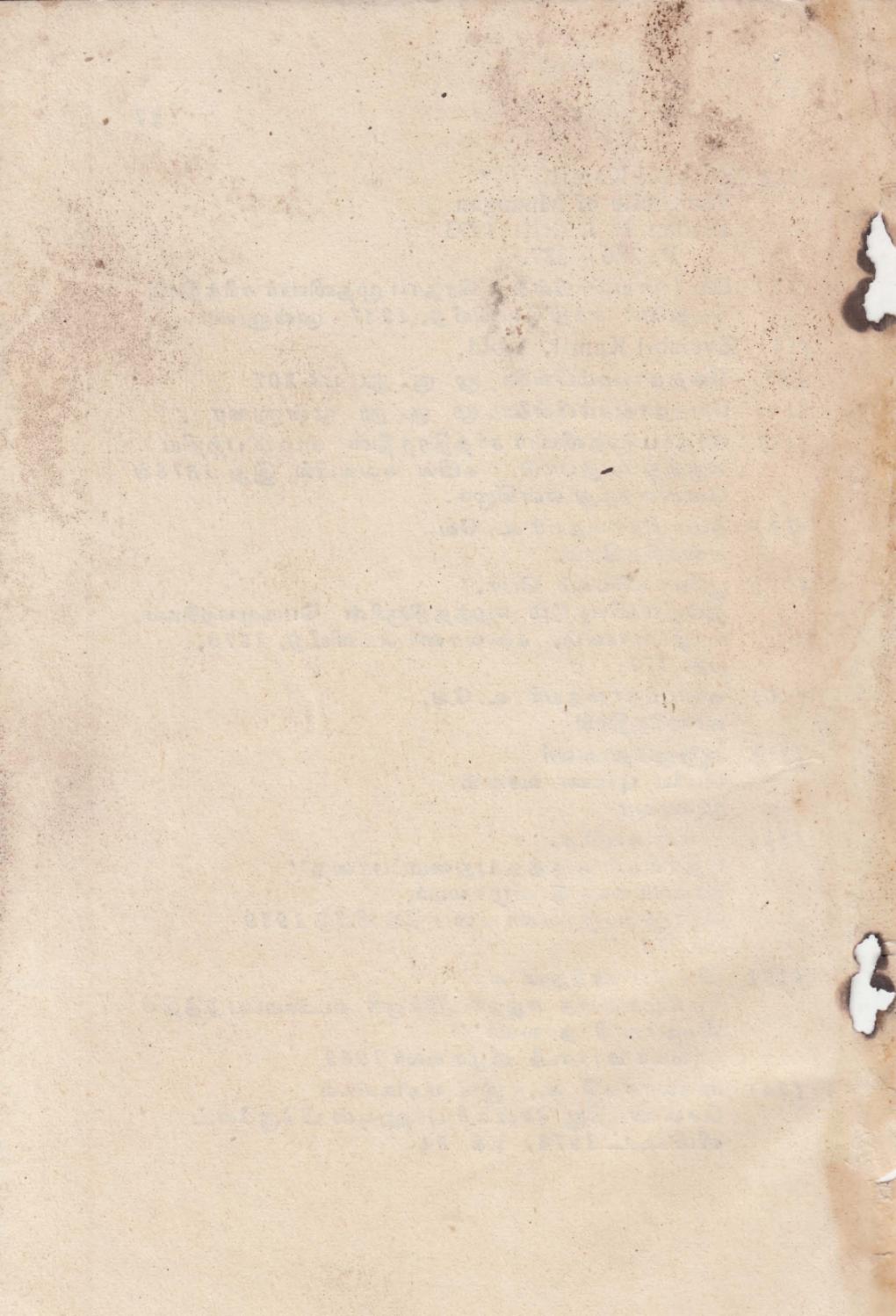
உணர்ந்து கொள்ள முடியும். 19 மார்ச்ரூன்டுசமுத்து இலக்கியத்தின் போக்கு பிற்கால இலக்கிய வளர்ச்சி யினைத் துரிதப்படுத்துவதாகவே கர்ணப்படுகின்றது. அக்காலத்தில் இலக்கியம்

பற்றிய ஆய்வு இத்துறையில் மேற்கொள்ளப்படாதிருந்தபோதும் இன்று அப்போக்குகளை இனங்கண்டு கொள்ளு ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளுவது சுலபமானதாகும்.

அடிக்குறிப்புகள்:

- (1) வேங்கடசாமி, மயிலைசீனி,
19-ம் நூற்றுண்டுத் தமிழிலக்கியக்;
சென்னை சாந்தி நூலகம், 1962. பக். 13 - 14
- (2) வேங்கடசாமி, மயிலைசீனி, மு. கு. நா., பக். 15
- (3) வேங்கடசாமி
கிறிஸ்தவ மும் தமிழும், சென்னை, 1938.
- (4) வேங்கடசாமி, மு. கு. நா.
- (5) வேங்கடசாமி
19-ம் நூற்றுண்டுத் தமிழ் இலக்கியம் பக், 20
- (6) வையாபுரிப்பிள்ளை, எஸ்.
தமிழ்ச் சுடர்மணிகள் சென்னை : பாரிநிலையம், 1968
பக் 273
- (7) சிவஞானம், ம. பொ.
விடுதலைப் போரில் தமிழ் வளர்ந்த வரலாறு
சென்னை : அன்ப நிலைபம், 1970. பக் 26
- (8) பாரதியார்
பாரதியார் கட்டுரைகள். பாரதி புத்தக நிலையம்,
மதுரை, 1964., பக். 291-93
- (9) சுந்தரம்பிள்ளை பெ. மீனாஷனீயம்
சென்னை : கழக வெளியீடு, 1956, பக். 23
- (10) வாணமாமலை நா. ஆராய்ச்சி, காலாண்டு ஆய்வு
இதழ் மலர் 5, இதழ் 1
- (11) சுப்பிரமணிய அய்யர், ஏ. பி.,
ஆராய்ச்சி மேற்குறிப்பிட்ட இதழ் பக் 29

- (12) Zvelebil Kamil.
The Smile of Muuugan
 Leiden E. J. Brill 1973
 P. 276 – 287.
- (13) வேதநாயகம்பிள்ளை, பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்
 சென்னை: சக்தி வெளியீடு, 1957 முன்னுரை.
- (14) Zvelebil Kamil, I bid,
- (15) வேதநாயகம்பிள்ளை மு. கு. நூ. பக் 207
- (16) வேதநாயகம்பிள்ளை, மு. கு. நூ. முன்னுரை
- (17) பிரதாப முதலியார் சுத்திரத்தின் காலம் பற்றிய
 கருத்துவெறுபாடு, கழில் கவலைபில் இது 1878ல்
 வெளிவந்தது என்கிறோர்.
- (18) கவாமிகா ஸதயர் உ. வே.
 என்சரித்திரம்.
- (19) பூலோகசிங்கம் பொ.
 துமிழிலக்ஷ்யத்தில் ஈழத்தறிஞரின் பெருமூயற்சிகள்,
 யாழ்ப்பாணம், கலைவாணி யெளியீடு, 1970,
 பக். 171
- (20) சுவரமிநாதையர் உ. வே.
 என்சரித்திரம்
- (21) ஆறுமுச்நாவலர்
 பெரிய பூராண வசனம்
 முகவுரை
- (22) கைலாசபதி க.
 “நாவலர் வருத்த புதுமைப்பாதை”
 நாவலர் மாநாடு ஓழா மலர்,
 சொழும்பு நாவலர் சபை வெளியீடு 1959
 பக். 19
- (23) வித்தியானந்தன் ச.
 “தமிழகத்தை ஈழநாட்டுக்குக் கடமைப்படுத்திய
 பேருபகாரி நாவலர்”
 நாவலர் மாநாடு ஓழா மலர் 1969
- (24) கைலாசபதி க., இந் மகாகவிகள்
 சென்னை நியூ சென்சரி புக்குறவுஸ் பிரெருவேட்
 விமிடெட் 1974, பக். 94

நாய். மந்திரி. ஓட்ட கூ. போகு